RUPERTUS TUITIENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 7v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36521
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

bū. quom ab eēnt sēpturt que de ipō uerbo fontt suo
pdierunt. Talia tam bona ubera s̄. Quid de inde.
Oleū effusū nom̄ tuū. Cui ubera s̄ ei ē nomen. i.
cui ē amor uel spē p quē cōcipit ei ē uerbū siue
filio qui cōcipit. Iam filio nom̄ ē pat̄s. p̄ser tam talis
filio tale uerbū p quod ds̄ in celo & in terra ualde
nominatus ualde ē inclytus. Iam p uerbū omnia
facta s̄ que fecit ds̄. Et quis poterit estimare for
titudinē ei. Porro nom̄ hoc tam fortē. tam magnū
ecce ē oleū effusum. Mira res. Quid uerbo fortū.
quid leo suauē. Ergo ne uerbū a sua ē natura
immutatū. Non. S; qualitates et naturas cū quib
illi ratio hinc puritatē illic pueio diuersē in
mo cōtrarie s̄. Verbi grā. Diabolus in celo p
tuū supb fuit. tu uirgo p uirtutē humilis
in terra apparuisti. P qualitatib tam diuersis
tamq; cōtrariis unū idemq; uerbū illi ut sul
phen tabi ut oleū sese exibuit. iux
ta illud. ds̄ supbis resistit. humi
lib aut dat grām. Quom aut uel
in quo effusum hoc oleū. Mirū
in eo quod adeo p cessit. & de inuisibilib suis ad
nr̄a uisibilia uenit. & quē ad modū ipse iudeis
dixit. Si ds̄ pater ūr̄ esset. diligeretis utq; me.
Ego enī ex deo p cessi & ueni. Effusū q̄ est oleū.
i. nom̄ tuū. quia p cessit de secreto substantiē